

ARCHIWUM UNIwersYTETU JAGIELLOŃSKIEGO

ZESPÓŁ:

Wydział Filozoficzny Uniwersytetu Jagiellońskiego 1849-1945

SYGNATURA:

WF II 504 – Teczki akt doktorskich podania o dopuszczenie do egzaminów ścisłych, ocena pracy, załączniki 1860-1945

SYGNATURA OBIEKTU:

WF II 504 – German Ludomił

DIGITALIZACJA:

Archiwum Uniwersytetu Jagiellońskiego

2016 r.

1. NR ARCHIWUM: 805	2. NAZWA ARCHIWUM: Archiwum Uniwersytetu Jagiellońskiego	
3. NAZWA ZESPOŁU: Wydział Filozoficzny Uniwersytetu Jagiellońskiego 1849-1945 (WF II)		
4. NR ZESPOŁU: 17	5. SYGNATURA OBIEKTU: WF II 504 – German Ludomił	
6. LICZBA STRON/KART: 14		7. LICZBA SKANÓW: 14
8. DATA WYKONANIA: 2016	9. NAZWA PRACOWNI: Archiwum UJ	10. WYKONAWCA KOPII CYFROWYCH: Jacek Urbanowicz
11. UWAGI: -		

1
Wysokie Zgromadzenie Professorow
Wydziału filozoficznego.

Niniejszy podpisany prosi o
zasławnie przypuszczenie go
do egzaminów ścisłych celem
uzyskania stopnia doktora
filozofii, przytaczając w dowód
ukończenia prawem pułki
sanege bexcellentis absolutoryum
pod A/ Sudziei rozpraw z
zakresu niemieckiego piśmiennictwa
i łateń, za ocenienie w kwocie
20 złr.

A/.

Absolutoryum
o substem

Oprócz piśmiennictwa i filologii
niemieckiej przybiera sobie
grupę, historii w potawieniu
z filologią klasyczną.

German

Kraków dnia 26 kwietnia 1879

Ludwik German

profesor grupy ek. wyższej szkoły
realnej w Jarosławiu.

Brat
Tarny.

L. 314.

Na mocy uchwały Zgromadzenia
Professorów z dnia 12 Maja 1879r
upraszam pp. prof. Dr. Braubauka
i Dr. Tarnowskiego o ocenienie dotychczas
czony rozprawy p. Ludwika Germana,
na, ubiegającego się o przyznieszenie
do egzaminów ścisłych i zakresu
pro gradu.

Wrocław 13 Maja 1879r.

Dr. Tarny

Exp. 13/5

P. prof. Braubaukowi wypłacono 10f. 26/5. 879.

Ludwik German
profesor szkoły wyższej realnej
w Jarosławiu

(Brat.
Tarnowski

Zakresek
Tarnowski

Do Wzrostu Ludwika Germana
prof. szkoły realnej w Jarosławiu.

Zawieszanie Tarny.

Zawieszanie Tarny. Tarny. Tarny. Tarny.
podstawie przedłożonej rozprawy zostaje
Pan przyznieszonemu do egzaminów ścisłych
pro doktoratu, i może się Pan zgłosić
o wyznaczenie terminu do 17. egzaminu
ustnego. Proszę mi jednak przynajmniej
na krótko przedtem zawiadomienia, kiedy Pan do
egzaminu przystąpić chce, aby mi mogło
pp. Egzaminatorów zawiadomienie.
przy cieniu zwracać uwagę, ponieważ na le
że p. p. Braubauk już 15. a następnie 20
lipca Wroclaw opuścił, dla tego wygotowa
syłkę przed tym terminem odbyć się może.

Wrocław 17 Czer 1879.

Exp. 17/6

ausp

pod: 26 Wroclaw 1879r.

L. 314 wj.

Do

Wysokiego Zgromadzenia Pro
fessorów Wydziału filozoficznego
w Uniwersytecie Jagiellońskim

W

Krakowie

o 11

prosi o przyznieszenie do
egzaminów ścisłych i za
kresu pisemnictwa i filo
logii niemieckiej w potakaniu
i historyi i filologii, kta
sygnu.

w zakresie

absolutoryum, rozprawa i także

Habilitations-Abhandlung des hiesigen Candidaten L. Germann.

Die mir vorgelegte Habilitations-Schrift
des hiesigen Candidaten Germann muß mir eine
gewisse Freude bereiten. Denn der Kriticismus
seit der Rückkehr jedoch die mit dem Pro-
gramm "Deutschseiner" sich verbindet einseitig, und
andere die doch in dem geistlichen Bereich
seiner Selbstständigkeit die der hiesigen Candidat an
dem Tag hat möge das Pflanzfeld der
mündlichen Erziehung vorzufallen ^{lassen} ~~lassen~~.
Es versteht man sich bei der Gültigkeit-Abgabe
die so wichtige Namen: Hegel, Schelling, Fichte,
K. M. Hegel, Colerus - aber die an-
gegebenen sind nicht selbstständig. Es
sind die beiden ersten Abhandlungen der
Schrift selbst zumeist über den menschlichen
Geist und über den romantischen und
besonders für das Ganze wohlweislich, aber
die darin ausgesprochenen Gedanken sind
nicht selbst, die Entwicklung der
Erkenntnis ist der ganze Schrift über,
sagt abstrakt, und wissen doch wo
man ansetzt die sogenannten rationalen

Begründung einer literarischen Bewegung;
 mancher minder bedeutenden wären wohl
 sonst noch zu rühmen zum Beispiel;
 das Oxygön "deutsche Poesie" ganzlich
 vergessen würde, aber bei Allen
 bleibt die Schrift des H. Candidian
 immerhin bezeugend.

Krakau am 26. Mai 1879.

Adrian

Ogólnie, czego się obawiamy raczej obawiamy, że nie są
 dla się przewidzieć a temu mniej wyprzedzić literaturę niemiecką
 nie czytając wiele z tych dzieł na które jako na swoje źródła
 powołuje się autor wypraw z Leasinga, a wskazuje też gdzieś
 nie mogę, w jakiej mierze on z tych dzieł korzysta, wiadom.
 że czy jego praca nie jest proste tylko streszczenie i powtó-
 reniem tego co w książkach wyrył.

Co temu zastrzeżeniu, mając dalsze zdanie o wyprawie, muszę po-
 wadzić się uważać ją za bardzo dobrą gdyż była napisana
 przez ucznia, (nie tylko gimnazjalnego ale nawet ucznia uniwer-
 sytetu). Autor czyta wiele o Leasingu, i napisał jasno, drobn-
 mi, prostymi, weryfikując to czego się o nim z książek lub wykładów
 dużo mógł nauczyć. I tu i owdzie zauważa się też faktory
 i przesady pochwały (jak napomnieliśmy już w tymże
 drugiego dramatu jak Nathan nie ma śladu na niemieckiej litera-
 turze) - albo i rzeczy do przedmiotów które nie należą do
 autorowi dobre znajomości (jak napomnieliśmy kiedyś komedję Oke-
 lisa wprowadzoną do Haroditów) - to są usterki które w pracy
 seminarzysty zastępowanej nie spotykamy tylko, nie ma na-
 gany. A takiej pracy można być także i to nawet uważać, że
 drugie krzyżowe Leasinga traktowane są bardzo pobieżnie
 i powierzchownie, i że ani ich treść nie jest należycie wy-
 żnięta i podana, ani jego estetyczne uobrażenia i zasa-
 dy tej treści i wydobycie i wyrażenie dokładniej określone.

Razem ucznia, posiadającego tych wiadomości byłoby jeszcze
 bardzo dobry.

Choć jeżeli od rozprawy po gradient ideał mamy naukową wartość, to jest, albo obrobienie przedmiotów które dotychczas obrobione nie były, albo lepszego sposobu wniknięcia w rozpoznanie przedmiotów znanych, to tym rozumowaniem praca niniejsza mojemu zdaniu mi odpowiada zupełnie.

Predmiot sam, Lessing, należy do najbardziej znanych najwstrętniejszych i badanych literackich kwestyj, i idąc ku temu niemożliwym byłby jakiegokolwiek badawcom nie było doprowadzić do rezultatu choć w części nowych i innych jak to ktoś oddawał całemu światu znane oddawał już przekłady nawet podległe dyktando. Skrzyżowanie nowej pracy o Lessingiem może mieć zawsze nieograniczoną wartość, jeżeli streszczenie obok Lessinga samego i rozprawy o nim i tego wykorzystanie co o nim już było napisane, pokazuje w prawdziwym świetle i jego ziemską krytykę i jego wpływ na całą literaturę europejską, wpływ uniwersalny i konkretny dla tego że on był tym który odkrył i określił estetykę i prawdę.

Tę wartość pracy kandydata mi ma. Wskazywać podkreślać historię literatury niemieckiej dla świata średnich jest w konkretnych słowach to samo i wykorzystanie to (z wykorzystaniem per mytek) co w tej rozprawie na podstawie której autor odwołuje się do najwyższego stopnia naukowego. Czy sam byłby myślał, czy z dzieł Lessinga lub z dzieł o nim pisanych mógł być wyciągnięty i przedstawiony to co było istotą jego

Estetycznych wyobrażeń: pokazaniu że i dla czego w tych
 wyobrażeniach byle prawda, tego przysłać mi nie mogę.
 Tego zaś wymagałoby się przedwypytaniem od kandyd. pracy o
 Lessing, ten bardziej od tej której sam tytuł odpowiada rozbior
 tej strony kwestyi, i do niego obowiązuję. Tytuł brzmie: Lessing
als Gelehrter für das moderne Drama: treści zaś podaje dość
 ogólnikowo i odleganie b. dy o dramatach Lessinga, a bardzo
 powierchowo i niedostatecznie o jego dziełach krytycznych,
 o jego estetycznej teorii. Jest to zupełnie tak jak gdy ktoś chce
 dać dowód giętychłości jakiegoś ośrołka prawdy matematy-
 cznej, wykreśli figurę która do dowodzenia służy, ale nie może
 prowadzić rachunku i nie poda jej estetycznego wyznika.
 Jak dalece ta strona rzeczy jest niedostatecznie opracowana,
 można przesać choć z tej okoliczności, że w rozprawie która
 ma przedmiotem Lessing jako prawodawcy Dramatu, w
 rozprawie pro gradu, od której zaczęli mi już czegoś nowego
 to przynajmniej żądać moim doświadczeniem i rozumem przed-
 miotu i gruntownego jego omówienia, Lacoon mi jest
 nawet dziś tam uwarowany. Czy widać w jego tytule „über
 die Grenzen des Malers“, autor pyta się o jego przed-
 mioty nie malarskie? czy nie widzi że w nim także spud-
 ne to prawda dramatyczna? albo czy widzi doświadczyć tam
 nie może?

Gdyby z zakresu Literatury Polskiej podał kandydat jakiś
 rozprawę pro gradu nie większą niż ta wartość, nie

Wskazywać się oświadczyć że Stanowisko pierwsze przy
 porównaniu go do kandydatów ścisłych. W tym razie
 jednak, dwaj kandydaci i to. by dła Filozoficzny przy
 nowat wypraw nie większy może wartości, i to
 wam takie drugie głos wty' sprawis, poddaje 2 głos
 mojego zdania pod to jako wybrane kandydatów do
 wodow.

Kraków dnia 3go Czerwca 1879

St. Tarnowski
 prof. nauk. hist. lit. polsk

Ł. 408.

Protokół

Legraminum ścisłego pro gradu, któremu w celu uzyskania
słownia Doktora filozofii poddał się, p. Ludomil German
rodem z Dobruży, obierający sobie opierając piśmiennictwa i
filologię niemieckiej grupy, historię w pota, czerpiąc z filob.
gią, Klastycena, - dnia 5 lipca 1879 od godziny 11:1 do 1:1 przed
południem:

Prof. D. Braubach jako profesor fachowy z piśmiennictwa
niemieckiego uznał odpowiedź za dostateczną.

Prof. D. Zallnewski jako profesor fachowy z historii uznał
odpowiedź za dostateczną.

Prof. D. Sujski jako drugi egzaminator z piśmiennictwa niemieckiego,
po wstąpieniu uznał odpowiedź za dostateczną.

Prof. M. Jędrzejcki pyłaję z filologią łacińską, uznał odpowiedź
kandydata za dostateczną.

Przedmiotem egzaminu była nareszcie łacińska przedłożona przez
kandydata rozprawka pro gradu: „Lessing als Gynälogus
für das moderne Drama”.

Do ukończenia egzaminu i odbycia nawiązek otworono: że
kandydat okazał się dostatecznie przygotowanym, że więc
może być przypuszczony do drugiego wydziału.

Wrażliwość dnia 5 lipca 1879r.

Dr. D. Braubach
Dr. D. Zallnewski
Dr. M. Jędrzejcki
Dr. M. Jędrzejcki

prov. S. Lucia 1879. L. 421 wf.

DZIEKAN
WYDZIAŁU FILOZOFICZNEGO
UNI W. JAGIELL.

L. 421.

Protokół

Drugiego egzaminu ścisłego pro gradu, Wskazując w celu
wyszkolenia słownictwa doktora filozofii poddał się, p. Ludwik
German, rodem z Dobczyc, z filozofii dnia 8 lipca 1879 r. od
godziny 5^{ej} do 6^{ej} popołudniu.

Egzaminatorami byli: prof. D. Straszewski jako profesor
fachowy i prof. D. Karliński.

Po ukończeniu egzaminu i odbyciu narady określono, że
kandydat zdał to drugie egzaminu z postępem do słabej,
nie dla tego może być przypuszczeniem do promocji.

Uraków dnia 8 lipca 1879 r.

Druck

Druck: Wych. Jęz.

Dr. M. Straszewski

Dr. Karliński

Pracownik

god. dnia 8 lipca 1879.

L. 423 wj.